

גיליון מס' 221

יבִיעֵ אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת נשא

מאמר השבוע
חאת ראש החודש
הרב יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

סיפור לשבת

נשיקה מאבא

תאורה מוכנה ושרותים מוכנים לחבור למערכת הביוב. ולא תאמינו... אבל הקרנו בדיוק בגדל המתאים לשטח שהשפרנו. נכנסנו למשורדים לשאל כמה עולה הקרנו. "מאה ושלושים אלף שקל", ענה לנו בעל הבית. לאחר דין ודברים הסכים להוריד למאה עשרים וארבעה אלף ש"ח, כשבכיסוי יש עשרת אלפים ש"ח שאספתי. היה זה ביום ששי.

זה היה שבוע קדם ראש השנה, כשאני והגבאי הנאמן שלנו, ר' משה בן ששון הי"ו רוצים מאד שפבר בראש השנה נזכה להתפלל במקום החדש.

הרגשתי באותם רגעים שאם הבורא יתברך סדר שתהיה עממה שתזמין קרנו שמתאים בדיוק לשטח שלנו, אז נדאי שישלח את הכסף עבור הקרנו. סכמתי עם בעל הבית שביום ראשון אנהנו באים לקחת את הקרנו. אותה שבת היתה פשוט מדהימה, כל אחד שפגשתי וספרתי לו על פונתי נרתם מייד והתנדב.

אולם היו לנו שתי בעיות עקביות: האחת, אין כסף לקנות קרנו, והשנייה, מהיכן נביא קרנו מוכן, שראוי לקים בו תפלות ראש השנה, ובנוסף צריך לארגן ספרי תורה, שלחנות, כסאות, תבה, סדורים ועוד.

וכדי שניבין את גדל הנס מדבר ב"אברכים" שתרמו סכומים עד עשרת אלפים ש"ח לאדם, וכך גם בשעורים בשבת דברתי על חשיבות הדבר, וכלם פתחו את לבם. עד שבמוצאי שבת הגענו לסכום של שבעים אלף ש"ח!!!

בדרך כלל בזמנים שכאלה, כדי להתחזק, אני מוסר שעור בבטחון בה', ושואל את הצבור: מה אתם אומרים, עד ראש השנה הקב"ה יכול לסדר לנו כסף לקרנו ולמצא לנו קרנו מתאים, ולמלא אותו בכל הנדרש, ובנוסף להצליח לחבר לו חשמל, ביוב, וכל התשתיות הנצרכות?

ביום ראשון בבקר מגיע אלי אברך ואומר לי: "יש לי ששים אלף ש"ח שאני לא צריך פעת, ואם תרצה אוכל להלוות לך לתקופה של שנה".

"נדאי!" - עונים כלם פה אחד, "בטח שהוא יכול, אבל מי אמר שמגיע לנו?" "לבורא יתברך מגיע הכל, ואם נעשה את זה בשבילו זה יקרה".

באותו רגע הרגשתי כאלו השם יתברך נותן לי נשיקה, ואומר לי: "אל תדאג, תמשיך להאמין לי ואני מאחוריך".

התקשרתי לחברה שמצרת קרונים לשאל כמה זמן יקח להם להכין קרנו שמתאים לבית פנסת.

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן שליט"א.

"חדש" - ענו לי בחברה. לפתע הם אומרים לי: "אבל במקרה יש אצלנו קרנו שהזמן לצרכך בית פנסת, והעממה פשוטה רגל, אם תרצה תוכל לבוא ולראות".

"אני מגיע עכשו" - סימתי את השיחה. קראתי מייד לרבי משה הצדיק, ונסענו לכיוון החברה. כשהגענו, לא האמנו למראה עינינו. קרנו חדש שיצר במיחד עבור צרכי המתפללים עם מקום לארון קדש, עם

שבועות

חג מתן תורה

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	19:21	19:19	19:18
יציאה:	20:15	20:13	20:13
ד"ת:	21:11	21:08	21:07

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 19:01

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

"התורה נקנית במ"ח דברים וכו' ובלב טוב"

מרן זצ"ל היה ליבו עם ליבם של ישראל ומשתתף בצערם, וכשהיו באים לפניו עם בקשות לתפילה - הן על חולים והן על עקרות שיפקדו, הוא היה פורץ בבכי ומברכם מכל ליבו.

בליבו הטהור כאב את כאבו של עם ישראל, את כאבם של בני הישיבות, את מצבה הרוחני של מדינת ישראל, וכשהיה שומע על בחור ישיבה שאינו הולך בתלם, או להבדיל על אפשרות להכניס נער לישיבה קדושה, הוא היה מבקש להזמין אליו על אתר, וזאת על אף שהיו רבים אחרים הממתינים להיכנס, חלקם עם בקשות דחופות של ברכה לחולה המתייסר, או ברכה לעקרה שתיפקד, אך זה היה אצלו קודם לכל. לא פעם נשלחתי לשאול אותו שאלות בענייני פוריות וכד', ובספרי לפניו את צערם של השואלים, ראיתי כי הצטער יחד עמם כאילו הוא עצמו השואל, ולאור זאת השיב את תשובתו וברכתו.

כשנה לפני פטירתו הבאתי לפניו שאלת יוחסין, וכמו תמיד הוא היה שקוע באמצע כתיבה. "אני אוהב עכשיו באמצע הלכות שבת..." אמר ואני מעיין בספריו, אולם אני הפצתי בו כי השאלה חשובה מאוד. "טוב תניח" אמר, ולאחר שלושה ימים משראיתי את השאלה עדיין על שולחני, שבת וביקשתי כשאני מתאר את סבלם של החתן והכלה המיועדים - השואלים במר נפשם ואינם יודעים את עתידם, כשהם ממתינים רק לפסק זה. רק שמע את התיאור שלי ומיד סבא הזדקף בכיסאו ואמר: "תחזור מחר, בעז"ה אעניין בזה".

היה זה בשעה 13.45 לערך, וכשהגעתי לביתי לאחר כעשרים דקות, המתנה לי הודעה "סבא ביקש שתחזור". שמתני פעמי חזרה לבית הרב, השעה היתה אז 14.35 בצהריים בערך, ומשמשו רבי צבי הי"ו קיבל את פניי במעיין טרוניא "מה שאלת אותו?" שאל כשלחץ קל מבצבץ בקולו, "נקבעה ברית אצל הרב בשעה 14.00 אולם הרב ממאן לצאת כל עוד הוא אינו מסיים את התשובה". מידי כמה דקות ניגש אליו להזכירו כי אבי הבן המוהל ושאר המוזמנים ממתינים, אך הוא בשלו: "שיחכו". ושוב, "כבוד הרב כולם ממתינים", אך הוא בשלו. רק לאחר שסיים לעיין ופסק את פסקו, ירד בשמחה אל הברית. כה נגע לליבו סבלו של הזולת עד שכל דבר אחר לא עמד לנגד עיניו, וזו רק דוגמא אחת מני רבות הממחישה את רגש האבהות והרחמנות שחש לכל אדם מישראל.

(מאת נכדו הגאון הרב עובדיה יוסף טולדנו - קנין התורה של מרן)

שאלות ותשובות
פאת חורנו הרב יצחק הכהן שליט"א

שאלה: האם כשמתפללים בבית מותר להתפלל יחפים או עם נעלי בית?

תשובה: בשולחן ערוך (סימן צא סעיף ה) פסק שאסור להתפלל ברגליים מגולות אם הדרך באותו מקום שלא לעמוד כך בפני אנשים גדולים, ומכיון שאין דרך להיפגש עם אדם חשוב יחף, הרי שאסור להתפלל כך תפילת שמונה עשרה. ולענין נעלי בית הדבר תלוי אם הוא ילך לפגישה עם אדם חשוב כשהוא נועל כאלה נעלי בית, הרי שהוא יכול להתפלל איתם שמונה עשרה, ואם לאו אסור.

שאלה: האם מותר להתפלל במנין שהחזן נמצא במרפסת והציבור למטה?

תשובה: בענין השאלה האם אפשר לצרף למנין אנשים העומדים במרפסת ורואים אחד את השני, נחלקו גדולי האחרונים, ולהלכה מכיון שיש בזה ספק ברכה לבטלה יש להימנע. ומכל מקום לקדיש וקדושה וברכו אפשר להצטרף למנין, ולכן בתפילת שחרית ומנחה או שיעשו תפילה ללא חזרה שזה יותר טוב, או שהחזן יעשה תנאי נדבה שאם תפילה באופן כזה לא נחשבת כתפילה במנין הרי הוא מכוון שתפילתו תהיה נדבה. ובכל אופן ברכת כוהנים לא יעשו, והוא הדין לקריאת התורה שכל שאין עשרה מתקבצים במקום אחד לא יקראו, ומשום חשש ברכה לבטלה.

שאלה: אכלתי אפרסק וברכתי שהחיינו, האם אברך שהחיינו כשאוכל נקטרינה?

תשובה: בספר ברכת ה' (חלק ד פרק ד) הביא בשם מומחה אחד שהנקטרינה היא אפרסק שהוציאו לו את הגן של השערות ולכן הוא חלק, אך מכל מקום זה אותו סוג של פרי, ולכן אם בירך כבר שהחיינו על האפרסק שוב לא יברך על הנקטרינה ברכת שהחיינו.

שאלה: אני מתנדב "בידידים" - ארגון סיוע בדרכים, ורציתי לדעת האם מותר לי לקנות ציוד מכספי מעשר בשביל לעזור לאנשים שנתקעים?

תשובה: אשריך על מעשי החסד שאתה עושה, ולענין שאלתך אפשר להשתמש בכספי מעשר לצורך ציוד שיהיה לעזור לאחרים, ומאחר שזה נחשב לדבר מצווה, אבל צריכים לדעת שאין בזה את ההבטחה לעשירות שנאמרה על מעשרות, אלא רק כשנותן לעמלי תורה או עניים (ועיין בספרו של החפץ חיים 'אהבת חסד' שהסביר את הדברים באר היטב).

מעבר לסגולה
פאת חורנו הרב עזריאל שליט"א

סוד הפרנסה וברכת הכהנים אשליה אופטית או מציאות

הגמרא מספרת (בבא בתרא עד ע"א) על מסעותיו של רבה בר בר חנה, אחד מגדולי האמוראים ומתלמידי רבי יוחנן (בבא קמא יז ע"א), כשלמסעות אלו נלווה "טייעא" (סוחר ישמעאלי) שהורה לרבה בר בר חנה את הדרך. באחד ממסעותיהם במדבר שאל הסוחר את רבה בר בר חנה האם חפץ הוא לראות היכן השמים נושקים לארץ, כשכוונתו להראות לו היכן נושקים השמים לארץ במציאות, ולא רק את מה שנראה כאשליה אופטית כשמביטים לקו האופק, ואכן הגמרא מספרת שבאותו המקום היו חלונות ברקיע, ורבה בר בר חנה הניח שם את הסל שהיה בידו והחל להתפלל והנה כשסיים את תפילתו הוא לא מצא את סלו, ולתמימתו השיב לו הטייעא שהחלונות נעים על מסלולם כעין גלגל ענק, ואומנם כעת הוא אינו רואה היכן הניח את סלו, אך אם יבוא מחר באותה העת, הרי שיוכל לראות את החלון בו הניח את סלו.

זמן ירידת השפע

ומגלה ה'זרע שמשון' שבמעשה זה יש סוד נפלא לירידת השפע והפרנסה, ורבה בר בר חנה בא לרמז לנו על ענין 'ברכת כהנים' שהיא נקודת החיבור בין הארץ לשמים, ובזכותה יש השראת שכינה בישראל כפי שאמר ה' (במדבר ו, כז) "ורשמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם". וזוהי הסיבה שכפות ידי הכהנים מכוונות כלפי הארץ וגב ידיהם כלפי השמים, לרמז על העברת השפע והחיבור בין הקיע לארץ שעל ידי ברכה זו הארץ מתמלאת בכבוד ה', וזהו הרמז בדברי הגמרא: 'היכן היא הנקודה שנושקים השמים לארץ'.

חלונות הרקיע

וצריך לדעת שבזמן שהכהנים מברכים את ישראל עומד הקב"ה על גבי הכהנים ומברך את עם ישראל, וזוהי הסיבה שהכהנים פורסים את כפות ידיהם באוויר ויוצרים המישה חילוקי אווירים (כמובא ב'שלחן ערוך' סימן קכח, יב), כלומר מרווח אחד בין שתי אצבעות לשתי אצבעות, מרווח שני בינם לאגודל, מרווח שלישי בין אגודל לאגודל, ומרווח רביעי וחמישי ביד השנייה כמו שנתבאר במרווח הראשון והשני ביד הראשונה, ובסה"כ חמישה חילוקי אווירים. וכך אומר המדרש בשיר השירים (ב, ט): "הנה זה עומד אחר כותלנו משגיח מן החלונות" - זוהי השכינה העומדת בשעת ברכת כהנים בין כתפי הכהנים, "מציץ מן החרכים" - שהשכינה משפיעה ברכה מבין אצבעותיהם של הכהנים שמחלקים את אצבעותיהם כמו חלונות לחמישה חילוקי אווירים, וזהו שרמזה הגמרא שיש ברקיע 'חלונות'.

חלון הזדמנויות

וממשיך לבאר ה'זרע שמשון', שהזמן של 'ברכת כהנים' הוא זמן המסוגל להתפלל על הפרנסה משום שזוהי עת רצון, ומשום כך נעמד רבה בר בר חנה להתפלל לאחר שהפקיד את סל מזונותיו באותו 'חלון הזדמנויות' של שעת רצון ברקיע. וזה לשונו של הרב: 'כלומר התפללתי לפני ה' על מזונותיי כמו התפילות המיוחדות לעת רצון, ועיקר זאת התפילה היא בעת שמסיימים הכהנים שים שלום'.

מי הם הגנבים

כשסיים רבה בר בר חנה את תפילתו התברר לו לתדהמתו שאותה עת רצון נעלמה ויחד עמה נסתלקה השכינה, ובתחילה חשב רבה בר בר חנה שהסיבה לכך היא מפני 'הגנבים' דהיינו העבירות של האדם המונעים ממנו את ירידת השפע, אך אותו הסוחר הסביר לו שאין סילוק השכינה בגלל העבירות אלא מפני שהסתיים הזמן המסוגל וירידת השפע, ואם ימתין עד מחר יוכל לחוש בשעת רצון זאת שנית בעת 'ברכת כהנים'.

שימו לב!!! - כל הקודם זוכה!

הגיעה כמות מוגבלת של הספר
'מעבר לסגולה'

ניתן לפנות להידברות 1250-222-073

להצטרפות לקבוצת ה'זרע שמשון' -

שלחו הודעה כתובה בלבד - 055-67-25-138

"וְעֵשָׂה הִכְהִין אֶחָד לְחֹטָאתָּ וְאֶחָד לְעֵלָה וְכַפֵּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא

עַל הַנֶּפֶשׁ וְקָדַשׁ אֶת רֵאשׁוֹ בַיּוֹם הַהוּא" (במדבר ו, יא).

אומרת הגמרא במסכת נדרים (דף י" עמוד א'): תניא ר' אלעזר הקפר ברבי אומר: "וְכַפֵּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא עַל הַנֶּפֶשׁ" (במדבר ו, יא) וכי באיזו נפש חטא זה (הנזיר)? אלא שציער עצמו מן היין. והלא דברים ק"ו, ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חטא, המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה, ומכאן שכל היושב בתענית נקרא חטא ע"כ.

ובמסילת ישרים (פרק יב) הביא את דברי הירושלמי (נדרים ט, א): 'לא דיין מה שאסרה תורה, שאתה בא לאסור עליך דברים אחרים?!' והוסיף וכתב וז"ל: והרי מה שראו חז"ל בחכמתם שצריך לאסור ולעשות משמרת וכבר עשוהו, ומה שהניחו להיתר הוא מפני שראו היותו ראוי להיתר ולא לאיסור, ולמה נחדש עתה גזירות אשר לא ראו הם לגזור אותם? ועוד, שאין גבול לדבר הזה, ונמצא אם כן האדם שומם ומעונה ולא נהנה מן העולם כלל, וחז"ל אמרו (ירושלמי קידושין ד, יב) שעתיד אדם ליתן דין לפני המקום על כל מה שראו עיניו ולא רצה לאכול ממנו, אף על פי שהיה מותר לו והיה יכול, ואסמכוה אקרא (קהלת ב, י) "וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם" עכ"ל.

והדברים טעונים הסבר, שהרי ציוונו הכתוב: "קדשים תהיו" (ויקרא יט, ב), ומדוע הנמנע מלהנות בעולם הזה יותר מהמותר נקרא חטא?

ואפשר לבאר זאת על פי היסוד הנצרך ביותר לאדם שרוצה להתקדם ברוחניות, והוא 'עלייה בשלבים'. ואכן מצוינו גדולים וצדיקים בדורות האחרונים שצמחו והסתגפו בצורה שאין בן אנוש יכול להבין, וברור שלא עברו על דעת תורה, אך בכל אופן יש לברר מהו ההבדל בינם לבין הנזיר שנקרא חטא?

אלא שהנזיר קיבל על עצמו פרישות מיון, תספורת, והתקרבות אל המתים ברגע אחד, ולא יתכן שכל אחד שקיבל על עצמו נזירות עשה זאת מתוך שיקול דעת והתבוננות אמיתית.

אך הצדיקים האחרים ששמענו עליהם סיפורי סיגופים ותעניות, הרי שהם התקדמו מעט מעט ובהדרגה בבחינת "חכם המכיר את מקומו", וכלשון בעל חובות הלבבות (שער האבת ה' פרק ז): "ההתנהל לאט ובמתון בקנות המדות הטובות, כפי שיסבלהו ענייניו, והיזהר מן הריבוי וההפלגה מבלי הדרגה פן תאבד, כי רוב השמץ בנר היא הסיבה לכבות אורו".

נמצא למידים מוסר השכל מפרשה זו, שאל לו לאדם לקפוץ לדרגה שאינה שלו, והדרך הנכונה היא להתחזק במשהו אחד, ואחר שקונים אותו בקניין הנפש אפשר לעלות קומה נוספת עד שגם היא תתבסס אצלו, וכן הלאה עד שיהיה מתוקן במידות ומצוות, ועל ידי זה יעלה בסולם המעלות.

(הרב יוסף דהן הי"ו)

כבר היתה שעה מאוחרת, וסעד את לבו בפת שחרית וכירך ברכת המזון בנחת. רק אז לקח את מפתחות המשרד שלו ויצא לעבודתו, כי רבי אהרן היה מומחה באבנים טובות ומרגליות, ובקי בשמותם ובערך שוויים, ושמך הולך לפניו, הוא איש ישר ונאמן. ואשתו היתה מעירה לו, על שהוא הולך למשרד בשעה מאוחרת כל כך, ומאין יבוא עזרו להתפרנס כראוי. והוא היה משיב לה, כי הוא בוטח בהשם יתברך שבזכות התורה יפרנס אותו ואת ביתו בכבוד ובנחת ולא בצער, על כן לא זז ממנהגו, והמשיך בקביעת עיתיו לתורה.

והנה יום אחד נגש לפתוח את משרדו, וימצא שם ערבי אחד מעיר חברון יושב על הארץ, ליד חנותו, רובץ בין המשפתיים. שאל אותו, מה מעשיך פה? אמר לו, פתח את משרדך, כי ברצוני לומר לך דבר סודי. לאחר שפתח את המשרד, נכנס הערבי לפניו ולפניו, והוציא את התרבוש מעל ראשו, שהיה מורכבת מכמה תרבושים אחד בתוך השני, והנה בין תרבוש לתרבוש הפנימיים נמצאת מרגלית אחת יקרה, והראיה אותה לרבי אהרן, ושאל אותו מה מחירה. רבי אהרן הסתכל בה היטב, ואמר לו, מרגלית זו יקרה מאד, שוה למעלה ממאה אלף דולר! (בזמן ההוא שהדולר היה יקר שבעתיים מן הדולר שבזמננו). אם תרצה, אתעניין אצל חובבי מרגליות אם יחפצו לקנותה, ואשיב לך דבר. הערבי בעל המרגלית השיבו כי הוא מתאכסן במלון פלוני כבר שבוע ימים, ולכן הוא מצפה שבהקדם ישיבו דבר. החזיר הערבי את המרגלית לתוך התרבושים שלו, והלך לו. ר' אהרן שב לעסוק בתורה, כהרגלו בזמן שלא היו לקוחות וממילא שכח לגמרי מאותו הערבי.

למחרת בבוקר, לאחר שרבי אהרן גמר את קביעות סדריו בלימודו, וסיים את סעודתו, ויקם וילך אל משרדו, בדרכו עבר על פני המלון הנזכר, וראה שם התקהלות ההמון פתח המלון, שאל לפשר דבר, ענו לו, ערבי אחר בא מפלסטין, והתאכסן כאן זה כשבוע ימים, אכל ושתה ושבע ודשן, ולא שילם כלל עבור זה. והנה אמש בלילה באופן פתאומי קיבל שבץ לב ומת, המשך בעמ' האחרון

תעודת הסמכה

עין טובה, עין טובה, ושוב פעם – עין טובה.

אם הייתי יכולה, הייתי מסיימת כאן את המאמר ונותנת לכל אחת לחשוב על צמד המילים הללו והיכן היא פוגשת אותן.

עין טובה. וואו... כמה אנחנו צריכות את זה בימים טרופים אלו.. כמה אנחנו חייבים להשתפר בזה.. ואיזה משקל כבד יש לכך בכל רבדי החיים. אז קודם כל – בראשית ובראשונה – עין טובה על הקב"ה, והיינו לראות בכל מה שהוא עושה – את הכי טוב עבורנו.

ואומנם אנחנו לא מבינות חשבונות שמיים, לא מתיימרות לדעת נסתרות – אבל אנחנו רק צריכות להתחזק בידיעה (לא רק לומר) שהכל לטובה, ובאמת לטובה. צריך להסתכל בעין טובה על כל מה שעובר עלינו, כי הקב"ה הוא טוב מוחלט! אין רע שיוצא ממנו.. ואדרבה הוא כל כך אוהב אותנו ומרחם עלינו. וגם מה שנראה בעיניים שלנו כפחות נחוץ כעת – אם זה קורה, כנראה שאי אפשר בלי זה, וחובה עלינו לעבור את כור ההיתוך הזה בכדי להגיע למקום טוב יותר - כל אחד באשר הוא.

ברגע שאנחנו מסתכלות טוב על בורא עולם, מיד זה משליך על כך שאנו רואות טוב בחיים שלנו כרגע, לא מתבכינות ומבקשות משהו אחר – אלא מודות וראות את הטוב ברגע זה הקיים.

שנית, חשוב מאוד ולא פחות – זו העין הטובה כלפי עצמך! כל כך חשוב לאישה לראות בעצמה את הטוב. מה טוב בי? מה טוב לי? מה עשיתי טוב היום? אל תחכי שאף אחד יגיד לך.. פשוט תגידי לעצמך. תמיד תחזקי את עצמך, תסתכלי במראה ותאהבי את מה שאת רואה.. תשמחי בכל מה שעשיתי בחייך ובמקום שהגעתי אליו. ונכון ששאיפות גבוהות יותר – זה תמיד טוב, אבל במציאות הנוכחית, היום – את חייבת לקבל את המקום שאת נמצאת בו ולא להוב אותו, אחרת זה הפסד שלך ושל הסובבים אותך.

ולא משנה כמה את עצבנית או צועקת ולא משנה שלא הכנת אוכל היום בצהריים או שהוא פשוט נשרף.. ולא משנה שאין לך כבר טיפת סבלנות ובטח שלא סלחנות.. ויש לך ערימות של ייסורי מצפון שאת לא משקיעה ומספיק בילדים, ולא עומדת במילה שלך ולא מתייחסת מספיק ולא רגועה וכו' וכו'....

לא משנה כלום – קודם כל תזכרי מה את כן.. קודם כל תזכרי שאת פה! את פה תמיד.

את פה בשביל כולם.. בשביל ילדייך ובעלך. את פה בשביל לבשל, לנקות, לנחם, לקפל, לגהץ. את פה בשביל להלביש, לסרק, לקלח.. את מבצעת כל כך הרבה תפקידים בבת אחת – גם אמא, גם מורה, גם אחות ורופאה.. גם מגשרת, גם דיין, פסיכולוגית אישית.. מתכנתת מערכות, נגר, סבל. ובאמת שאת כל המקצועות שניתן להעלות על הדעת – אמא סטנדרטית בבית יהודי אכן עושה.. ככה, כלאחר יד, ב"שלוף" מה שנקרא. ובכל זאת - בסוף היום היא הולכת לישון עם ייסורי מצפון שהיא צעקה היום יותר מידי, ולמה עשתה כך.. וחבל שכך...

למה כל הזמן להיות בייסורי מצפון? אולי פעם תלכי לישון ותגידי את כל הדברים הטובים שכן עשית?

כמה את טובה ומועילה וכמה בעלדייך אין כלום! כמה ענית לילדים היום.. כמה מילים בטון רגוע הוצאת מהפה.. כמה זמן היית בחדר כביסה.. ובכלים.. כמה זמן עזרת בשיעורי בית.. תחשבי ותספרי את כל הדברים הטובים שעשית... זה הרבה יותר חשוב.

הקב"ה נתן לך – אמא יקרה – תעודת הסמכה, ישירות ממי שאמר והיה העולם – הוא הסמיך אותך להיות אמא. לא את החלטת את זה.. אלא הוא. ואם בורא עולם הסמיך אותך ונתן לך את התפקיד – אין שום ספק שאת עומדת ותעמדי בו בהצלחה כל ימיך. וגם אם לא נראה לך, אל תפקקי בבורא עולם. הוא מנהל את העולם ויודע הכי טוב.. והוא החליט שאת האמא הכי טובה שיש. איך אני יודעת? כי הוא החליט שתהיי אמא, ורק על זה את צריכה להגיד תודה, כי זה לא מובן מאילוי! תשמחי במה שאת...

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

לא יותר על קביעות – וזכה במרגלית!

באחד משיעוריו סיפר מרן הגאון רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל אשר שמע ממורו ורבו הגאון הגדול רבי עזרא עטייה זצ"ל, מעשה שהיה בזמנו בעיר ארם צובה (חלב) באיש ירא ה' מרבים, בשם רבי אהרן, שהיה אוהב את התורה בכל נפשו, והיה בכל יום קובע עתים לתורה. היה קם להתפלל בנץ החמה, ואחר תפלת שחרית למד חק לישראל בעיון, בהבנת המשנה והגמרא והזוהר, ואחר כך עסק בלימוד שולחן ערוך בעיון, וכשחזר לביתו

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

המשך סיפור לשבת

הוסיף עליו ואמר חמשה עשר בישליק, רבי אהרן הוסיף ואמר שמנה עשר בישליק, ולא נמצא מי שיוסיף עליו, סיים הקצין הכרזתו, אחת, ושתיים, ושלוש, זכה. שילם רבי אהרן את המחיר, ולקח את התרבוש עמו למשרדו. כבואו למשרדו נכנס לפניו ולפנים, ופתח את התרבושים אחד לאחד, עד שהגיע למרגלית שהיתה בפנים בין תרבוש לתרבוש, נטלה ומכר אותה והתעשר עושר גדול. (ענף עץ אבות)

בעל המלון הגיש קובלנה אצל המשטרה, וקצין המשטרה בא כאן למכור במכירה פומבית, את חפצי האיש, כדי לסלק את החוב לבעל המלון. עמד רבי אהרן שם, והאיש משתאה לדעת היצליח ה' דרכו אם לא. והתחיל הקצין למכור את בגדיו ושאר חפציו, וכשהכריז על התרבוש של הערבי, קם רבי אהרן ואמר שהוא מוכן לקנותו בעשרה בישליק (מטבע קטן), ואיש אחר

בס"ד

עוזרים בבניית הבניין ושותפים בכל הזכויות שיהיו בו לנצח!

בואו ותהיו שותפים

בתרומה של חצי מטר = 200 ש"ח למשך 36 חודשים או מטר = 400 למשך 36 חודשים תקבלו כתב שותפות מהודר חתום ע"י הרב יגאל כהן שליט"א כמו כן ניתן להקדיש את הארון קורש או חדרי לימוד להצלחת או לעילוי נשמת

03-8000-770

בס"ד

תומכים בפעילות של מסעדת החסד ומקבלים מתנה

בהוראת קבע של 100 ש"ח למשך שנה מקבלים פיתום הקטורת על קלף במתנה

גם תומכים בפעילות וגם זוכים בסגולה לשמירה ופרנסה טובה

03-8000-770

200,000 יחידות

מהדיסק החדש של הרב יגאל כהן שליט"א בהדפסה רוצה להיות שותף? בתרומה של 12*100 אתה שותף!

לפרטים: 03-8000770

1. מדידת ביתי בעולם
2. תפיסת את הולדתו וצנזר
3. התקפה מבי תפסל טוב
4. איך נבנה את הקמפוס
5. איך לעשות שיעור במחיים
6. משימה מהמשפחות
7. הרשימה הצריחה שלך
8. הרצון שלי להצליח
9. השמחה מסיבית
10. בואו תרבו את אבא יחד
11. התפוסה בהרצאות
12. הידועי מאמרים
13. מרשים משהם לנו עזר
14. מציאות לנו עזר
15. נגנה רחוקה לרוב קורה
16. קמפוס או חסד
17. סגולה לשפר תרשנו
18. סגולה להפסיק היסורים
19. למרות את הפנול
20. למות עם היסורים בעולם
21. נוחותינו לעומה
22. נוחותינו לעומה
23. נוחותינו לעומה
24. את הרשומות

אתר: www.yabla-omer.co.il

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים